

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 267.365 van 8 juli 2026
in de zaak A. 248.522/XII-10.147**

In zake: 1. D.K.
2. de BV S&T COMPANY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan John Mees
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Mechelsesteenweg 12
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD MORTSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Jadzia Talboom
kantoor houdend te 2560 Kessel
Torenvenstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 juli 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de burgemeester van de [stad] Mortsel van 26 juni 2026, referte 2026_BURG_00012 [...], waarbij beslist wordt de nachtwinkel S&T Company, gelegen te 2640 Mortsel, Antwerpsestraat 95, te sluiten voor het publiek gedurende de termijn van één maand, vanaf vrijdag 3 juli 2026 om 03.00 uur tot en met zondag 2 augustus 2026 om 03.00 uur”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 3 juli 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juli 2026, om 11.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johan John Mees, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Jadzia Talboom, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Eerste verzoeker, bestuurder van de tweede verzoekende partij, baat een nachtwinkel uit aan de Antwerpsestraat 95 te Mortsel (hierna: de nachtwinkel van de verzoekende partijen).

3.2. Op 16 april 2026 voert de politiezone MINOS, in samenwerking met de Federale Overheidsdienst (FOD) Volksgezondheid en enkele ‘*mystery shoppers*’, controles uit op grondgebied van de stad Mortsel, teneinde na te gaan of handelszaken zich houden aan het verbod van verkoop van tabakswaren en alcoholische dranken aan minderjarigen.

3.3. De bestuurlijke akte 000613/26 van 17 april 2026 vermeldt de volgende vastgestelde feiten in de nachtwinkel van de verzoekende partijen:

- een heterdaad betrapping van de verkoop van tabakswaren en alcoholische dranken aan minderjarigen;
- verboden middelen die zich achter de toonbank en in de achterliggende ruimte bevinden:
 - o nicotine- en cannabinoïdezakjes (snus) van allerlei merken;
 - o gestandaardiseerde verpakkingen van sigaretten, roltabak en waterpijptabak van allerlei merken.

3.4. Met een aangetekende brief van 8 juni 2026 wordt eerste verzoeker uitgenodigd voor een hoorzitting in het kader van het nemen van een bestuurlijke maatregel tot het sluiten van de nachtwinkel van de verzoekende partijen.

3.5. In een mailbericht aan de verwerende partij van 22 juni 2026 stelt eerste verzoeker dat de vastgestelde “fout”, “volstrekt onbedoeld” was, dat het zijn eerste “misstap” betreft”, die hij ten zeerste betreurt, en garandeert hij dat “een dergelijke fout” zich “nooit meer zal herhalen”. Hij vraagt om zijn nachtwinkel niet te sluiten.

3.6. Op 25 juni 2026 vindt de hoorzitting plaats waarop eerste verzoeker en zijn raadsman aanwezig zijn.

3.7. Met het bestreden besluit van 26 juni 2026 beslist de burgemeester van de stad Mortsels om de nachtwinkel van de verzoekende partijen “te sluiten voor het publiek gedurende de termijn van één maand vanaf vrijdag 3 juli 2026 om 3.00 uur tot en met zondag 2 augustus om 3.00 uur”.

3.8. Het bestreden besluit wordt met een aangetekende brief van 26 juni 2026 ter kennis van eerste verzoeker gebracht.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord. Overeenkomstig paragraaf 5 van datzelfde artikel wordt de zaak behandeld bij uiterst dringende noodzakelijkheid en derhalve binnen een termijn van vijftien dagen of minder, wanneer zulks in het opschrift wordt vermeld.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Onder de titel ‘uiterst dringende noodzakelijkheid’ in hun verzoekschrift betogen de verzoekende partijen dat een gewone schorsingsvordering en de behandeling van hun beroep ten gronde te laat zou komen, dat hun verzoekschrift “onmiddellijk na kennisname en voorbereiding [werd] ingesteld”, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen bijzonder zwaar treft, nu de nachtwinkel de enige bron van inkomsten vormt voor eerste verzoeker en zijn gezin, bestaande uit zijn echtgenote en drie kinderen.

Elke dag sluiting “berokkent een onherstelbaar omzetverlies dat niet *a posteriori* kan worden rechtgezet door een latere vernietiging van het bestreden besluit”. Onder de titel ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ stellen de verzoekende partijen nog bijkomend dat de sluiting van hun nachtwinkel onvermijdelijk reputatieschade en verlies van klantenbestand met zich meebrengt. De “financiële verplichtingen van de vennootschap (huur, leveranciers, lonen) lopen door tijdens de sluiting, zonder dat daar inkomsten tegenover staan, hetgeen de continuïteit van de vennootschap zelf in het gedrang kan brengen”. Bij gebreke aan schorsing zal de sluitingsperiode integraal zijn verstreken vooraleer de Raad van State zich over de wettigheid van het bestreden besluit heeft kunnen uitspreken, zodat het beroep tot nietigverklaring elk nuttig effect zou verliezen.

Beoordeling

6.1. De Raad van State merkt vooreerst op dat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als schorsingsvoorwaarde is verlaten sinds de hervorming van de procedure bij wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’ die, wat de bepaling betreft die artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wijzigt, in werking is getreden op 1 maart 2014.

6.2. Er dient voorts aan te worden herinnerd dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak door de verzoekende partij op duidelijke en onomstotelijke wijze wordt aangetoond. Deze procedure houdt immers een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij.

Luidens artikel 8, § 1, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 19 november 2024 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding en tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, bevat het verzoekschrift waarin de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd daartoe “een uiteenzetting van de feiten die de uiterste dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”.

De verzoekende partij moet aan de hand van precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maken dat de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar veroorzaakt, niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure en zelfs niet gedurende de doorlooptijd van een gewone vordering tot schorsing.

6.3. De Raad van State kan in beginsel alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift en zijn bijlagen in dit verband wordt uiteengezet en gestaafd.

6.4. De uiterst dringende noodzakelijkheid kan niet voortkomen uit de enkele omstandigheid dat ingevolge de doorlooptijd van de zaak een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure of een uitspraak ten gronde zou tussenkomen in een min of meer verre toekomst, waardoor de gewone schorsings- of annulatieprocedure een verzoekende partij niet toelaat een arrest te verkrijgen voordat de bestreden handeling haar volledige uitwerking heeft gehad.

6.5. De verzoekende partijen beweren dat het bestreden besluit “de continuïteit van de vennootschap zelf in het gedrang kan brengen”, en dat “[e]lke dag sluiting [...] een onherstelbaar omzetverlies [berokkent] dat niet a posteriori kan worden rechtgezet door een latere vernietiging van het bestreden besluit”, maar geven in het geheel geen inzicht in hun inkomsten of omzet. Er wordt ter zake geen enkel stavingstuk bijgebracht. Het standpunt van de verzoekende partijen dat een gebeurlijk omzetverlies niet later zou kunnen worden “rechtgezet”, wordt niet

bijgevalen. Schade ingevolge een gebeurlijk onwettig optreden vanwege de verwerende partij zal in beginsel op die partij kunnen verhaald worden.

6.6. De verzoekende partijen die het stilzwijgen over hun financiële situatie en in het bijzonder hun inkomsten en financiële reserves bewaren, tonen niet aan ingevolge de verplichte sluiting van hun nachtwinkel gedurende één maand in een zodanige penurie te zitten dat zij de normale afloop van de gewone schorsings- en de vernietigingsprocedure niet kunnen afwachten. Dat eerste verzoeker blijkens het verslag van de hoorzitting heeft verklaard “een goed draaiende zaak te hebben”, en hij die zaak blijkens de stukken van het dossier al 26 jaar uitbaat, doet veeleer het tegendeel aannemen.

6.7. Verder betogen de verzoekende partijen weliswaar dat de sluiting van hun zaak “verlies van klantenbestand” met zich zal meebrengen, maar geven zij geen enkel concreet inzicht in dit “klantenbestand” en het verlies aan klanten dat zij vrezen. Ten andere betreft het verlies aan klanten gedurende de maand van sluiting in essentie een financieel nadeel, dat in principe herstelbaar is.

6.8. In de mate ten slotte, dat de verzoekende partijen reputatieschade aanvoeren, wordt erop gewezen dat dergelijke schade in wezen een moreel nadeel betreft, dat in beginsel door het gebeurlijk tussen te komen vernietigingsarrest kan worden rechtgezet. De verzoekende partijen overtuigen er niet van dat dit te dezen anders zou zijn.

6.9. Gelet op wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen de spoedeisendheid van hun vordering niet aan.

7. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op acht juli tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Stephan De Taeye